

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4CoP/101/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8720203478
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kalináková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8720203478.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Kalinákovvej a členov senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a Mgr. Miloša Koleka vo veci starostlivosti súdu o: plnoletá K. F., O.. XX.XX.XXXX, a maloletá M. F., O.. XX.XX.XXXX, obe bytom ako matka, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny P., deti rodičov: matka U.. Y. F., O.. XX.XX.XXXX, V. P., Z. X, a otec C.. L. F., O.. XX.XX.XXXX, V. P., P.O. XXX/XX, právne zastúpený: Mgr. Peter Lindeman, advokát, Murgašova 86/1, 058 01 Poprad, v konaní o úpravu styku otca s mal. deťmi, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 15P/159/2020-98 zo dňa 10.5.2022 takto

rozhodol:

I. Mení rozsudok tak, že otec je oprávnený a povinný sa stretávať s maloletou M. v každom nepárnom kalendárnom týždni od piatku od 17.00 hod. do nedele do 18.00 hod.

II. Otec je oprávnený a povinný maloletú M. v určený čas prevziať v mieste bydliska matky a po ukončení styku v určenom čase je povinný ju odovzdať matke v mieste jej bydliska.

III. Matka je povinná maloletú M. na styk s otcom riadne pripraviť a odovzdať ju otcovi v mieste svojho bydliska.

IV. Zastavuje konanie voči plnoletej K. nar. XX.XX.XXXX.

V. Dáva podnet súdu prvej inštancie na začatie konania o nariadenie výchovného opatrenia podľa § 37 Zákona o rodine.

VI. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Predmetom konania je úprava styku otca s maloletými deťmi na návrh otca.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Poprad ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„I. Návrh otca na úpravu styku z a m i e t a .

II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.“

3. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 25 ods. 1, 2, § 36 ods. 1, § 43 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“), čl. 3 ods. 1 Dohovoru o práva dieťaťa.

4. Rozhodnutie odôvodnil tým, že vzhľadom k zisteniam postoja mal. detí vo vzťahu k otcovi, s poukazom na vek maloletých detí (hlavne u mal. K., ktorá je blízko veku dospelosti) nie je možné tento styk upravovať v zmysle autoritatívneho rozhodnutia súdu. Je zrejmé, že otec má právo na styk s mal. deťmi a iným spôsobom sa ani nemôže podieľať na výchove detí, súd však s poukazom na vykonaný pohovor s deťmi neupravoval tento styk riadnym súdnym rozhodnutím. Je nesporné, že medzi otcom a mal. K. došlo aspoň k čiastočnému zlepšeniu vzťahov, začalo sa stretávanie otca s mal. dieťaťom a to podľa potrieb dieťaťa, čo už vzhľadom k veku dieťaťa je primerané. Mal. M. sa musí vysporiadať jednak so zložitou situáciou v rodine a rozchodom rodičov. Je potrebné dieťaťu ponechať priestor na spracovanie týchto všetkých okolností a následne na realizáciu styku, ktorý by bol dobrovoľný a nie pod tlakom a nasilu. Súd má zato, že v tomto prípade pokiaľ deti nebudú istým spôsobom nútené k styku podľa presne určeného rozhodnutia, skôr si nájdu cestu k zlepšeniu vzťahov, postupne môže dôjsť k odbúraní negatívnych zážitkov, čo dieťaťu teraz bráni plnohodnotne prežiť stretnutie s otcom a ktoré toto stretnutie odmieta. Mal. deti jasne deklarovali svoj názor, postoj v rámci svojich vyjadrení či už pred kolíznym opatrovníkom tak aj pred súdom. Jednalo sa o dlhodobú negatívnu skúsenosť, ktorú doposiaľ nemajú spracovanú. Aj táto skutočnosť bola jedným z tých podkladov, pre ktoré súd zvážil, že v tomto prípade nie je vhodné upraviť styk autoritatívne, vtiesnať ho do určitých časových rámcov a v konečnom dôsledku takto deti vystaviť ďalším stresom. Počas stretnutia otca s mal. deťmi by malo ísť o čas, ktorý by bol obohacujúci pre obe strany, ktorý by viedol k zlepšeniu vzťahov medzi otcom a deťmi. Vzhľadom k súčasnému stavu súd styk otca s mal. deťmi neurčoval a ponechal možnosť budovať tento vzťah na báze dobrovoľnosti, ktorý by nebol zaťažujúci pre mal. deti. V danom prípade matka nebránila deťom v styku, naopak táto ich k styku podnecovala, avšak samotné mal. deti zaujali postoj tak ako ho vysvetľovali vo svojich vyjadreniach. Na základe uvedeného súd teda neupravoval styk otca s deťmi, ponechal priestor na realizáciu neobmedzeného styku podľa okolností.

5. O trovách konania rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“).

III. Obsah odvolania otca a obsah vyjadrení k odvolaniu

6. Voči rozsudku podal odvolanie otec, považuje ho za nesprávny, nespravodlivý a nepresvedčivý. Zdôraznil, že v posudzovanom prípade nie sú žiadne okolnosti, ktoré by opodstatňovali tak závažný zásah do výkonu rodičovských práv otca, akým je nepochybne zákaz styku s maloletými deťmi. Naopak, otec preukazuje pozitívny vzťah k plneniu svojich rodičovských povinností, chce sa s dcérami vídať častejšie, zaujíma sa o ich štúdium, vzdelávanie aj v mimoškolskom čase a podporuje ich finančne aj materiálne. Tvrdí, že matka detí s otcom nechce komunikovať, čo sťažuje možnosť dohodnúť sa na stretnutí s deťmi, aj keď v minulosti došlo k nejakej dohode, táto nebola akceptovaná matkou a k stretnutiu s deťmi nedošlo. Poukázal na správanie matky, kedy počas vianočných prázdnin či letných prázdnin odviezla deti k starým rodičom na X. Slovenska, čo následne vylúčilo akúkoľvek možnosť stretnutia otca s dcérami. Matka nemá skutočný záujem, aby sa deti stretávali s otcom a maloleté deti v tom nepodporuje. Medzi rodičmi nie sú dobré vzťahy a zo strany matky chýba akákoľvek komunikácia s otcom detí. Navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok a upravil styk otca s maloletými deťmi.

7. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca poukazuje na opakovaný vykonaný rozhovor s deťmi, kedy dostatočne vyjadrili svoju vôľu, preto je potrebné ich názoru venovať náležitú pozornosť a ich vôľu rešpektovať. Maloleté deti sú citovo naviazané na matku, ktorá im zabezpečuje celkovú starostlivosť, pričom neboli zistené žiadne nedostatky v jej starostlivosti o maloleté deti a je prirodzené, že maloleté deti akceptujú súčasné zmeny v živote matky a otca. Je nevyhnutné rešpektovať ich nepohodu v domácnosti otca, aby v tomto smere u maloletých detí nedochádzalo k poškodzovaniu ich záujmov. K. uviedla, že si nevie predstaviť, že by bola nútená tráviť čas s otcom a maloletá M. je emočne naviazaná na sestru, ktorá je jej vzorom. Kolízny opatrovník má za to, že direktívne nariadenie súdu o úprave styku otca s maloletými deťmi bude kontraproduktívne a nenaplní očakávania otca, naopak, maloleté deti popudí voči sebe. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

8. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že nevidí dôvod, prečo by sa otec mal na stretnutí s dcérami dohadovať v komunikácii s ňou. Otec detí neberie do úvahy rozhodnutie súdu, ani rozhodnutie svojich dcér, nepripúšťa vo svojom uvažovaní iný názor ako svoj, pohŕda ľuďmi a ich rozhodnutiami. Podľa jej názoru autoritatívne rozhodnutie súdu viac zhorší situáciu a vzťah medzi otcom a dcérami. Nikdy nebránila stretnutiu otca s deťmi, povzbudzovala dcéry a motivovala ich k stretávaniu a kontaktu s otcom. Ani v budúcnosti nemá záujem brániť akémukoľvek styku s otcom.

9. Otec v ďalšom písomnom vyjadrení uviedol, že stratil pravidelný kontakt s deťmi ich vysťahovaním matkou bez otcovho vedomia, pričom neochota komunikovať zo strany matky smerovala k začiatku sociálnej izolácie medzi otcom a deťmi. Otec žiadal ÚPSVaR P. o pomoc pri realizácii stretnutí s maloletou dcérou M., avšak bezúspešne.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

10. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahu (§ 65 CMP), a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie otca je dôvodné.

11. Predmetom konania na súde prvej inštancie bolo rozhodovanie o návrhu otca na úpravu styku s dcérami. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na obsah preskúmaného rozsudku i argumenty predostreté v odvolacom konaní bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky na dané skutkové okolnosti pre zamietnutie jeho návrhu.

12. Otec napadol výrok rozsudku o zamietnutí jeho návrhu na úpravu styku s dcérami. Súd svoje rozhodnutie odôvodnil zistením, že dcéry sa odmietajú stretávať s otcom a tento ich názor bol opakovane zistený v priebehu konania. Odvolací súd vychádzajúc zo zistení súdu prvej inštancie prijíma odlišný záver než učinil súd prvej inštancie. Svoj prijatý záver argumentuje nasledovne .

13. Zo zisteného skutočného stavu veci vyplynulo, že styk otca s dcérami je problematický vzhľadom na ich odmietavý postoj. Rozsudkom Okresného súdu v Poprade č.k. 14P/115/2019-33 zo dňa 17.10.2019 bolo manželstvo rodičov mal. detí rozvedené, deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný úhradou výživného na maloleté deti. V rámci konania o rozvod manželstva nebolo rozhodnuté o styku s mal. deťmi a doposiaľ súdnou cestou tento styk nebol upravený. Podľa názoru otca s ním matka nekomunikuje, otec stratil pravidelný kontakt s deťmi ich vysťahovaním matkou bez jeho vedomia, pričom neochota komunikovať zo strany matky smerovala k začiatku sociálnej izolácie medzi otcom a deťmi. Otec bol odkázaný na strohé telefonáty, smsky, emaily, listy, ktoré nielenže nestačia na bežný kontakt, ale nehodia sa ani do takého vážneho vzťahu, akým je vzťah otec a deti. Naopak, otec preukazuje pozitívny vzťah k plneniu svojich rodičovských povinností, chce sa s dcérami vídať častejšie, zaujíma sa o ich štúdium, vzdelávanie aj v mimoškolskom čase a podporuje ich finančne aj materiálne. Podanie návrhu odôvodnil tým, že po rozvode manželstva rodičov maloletých sa stretávanie nerealizovalo. Tvrdí, že matka detí s otcom nechce komunikovať, čo sťažuje možnosť dohodnúť sa na stretnutí s deťmi, aj keď v minulosti došlo k nejakej dohode, táto nebola akceptovaná matkou a k stretnutiu nedošlo. Podľa jeho názoru matka nemá skutočný záujem, aby sa deti stretávali s otcom a nepodporuje ich v tom. Medzi rodičmi nie sú dobré vzťahy a zo strany matky chýba akákoľvek komunikácia s otcom detí. Otec žiadal ÚPSVaR P. o pomoc pri realizácii stretnutí s maloletou dcérou M., avšak bezúspešne. Matka naopak nevidí dôvod, prečo by sa otec mal na stretnutí s dcérami dohadovať v komunikácii s ňou. V minulosti sa snažila dcéram prikázať im stretnutia s otcom, čo viedlo k nezhodám a trucovaniu z ich strany a preto dospela k záveru, že bude lepšie, ak sa otec s dcérami na stretnutiach dohodne sám. Potvrdila komplikovaný vzťah medzi ňou a otcom, avšak od začiatku vedie dcéry ku kontaktu s otcom, ale keďže

sú vo veku, kedy už samé môžu posúdiť, čo chcú a čo je pre ne dobré, treba ich vyjadrenie rešpektovať a je potrebné prihliadať aj na ich potreby a záujmy.

14. Podľa čl. 3 ods.1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

15. Podľa čl. 5 Zákona o rodine, záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

16. Podľa § 43 Zákona o rodine, maloleté dieťa má právo vyjadriť samostatne a slobodne svoj názor vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. V konaniach, v ktorých sa rozhoduje o veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, má maloleté dieťa právo byť vypočuté. Názoru maloletého dieťaťa musí byť venovaná náležitá pozornosť zodpovedajúca jeho veku a rozumovej vyspelosti.

17. Rozhodovanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností v prípadoch, kedy rodičia nie sú schopní sa na výkone rodičovských práv a povinností dohodnúť, musí byť potom hľadiskom optimálneho stavu zo strany súdu. Po preskúmaní obsahu napadnutého rozhodnutia odvolací súd konštatuje nedostatočné zhodnotenie zákonných kritérií pre úpravu styku detí s otcom, čo v konečnom dôsledku mohlo viesť k nerešpektovaniu najlepšieho záujmu dieťaťa, ktoré je prioritou pri úprave výkonu rodičovských práv a povinností.

18. Súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností dbá o to, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi. Podľa čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, či už je uskutočňovaná verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi. Zároveň však čl. 9 ods. 3 tohto dohovoru predpokladá, že štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, uznávajú právo dieťaťa oddeleného od jedného alebo oboch rodičov udržiavať pravidelné kontakty s oboma rodičmi, ibaže by to bolo v rozpore so záujmami dieťaťa. Znamená to potom, že pokiaľ by styk s rodičom negatívne vplýval na záujmy dieťaťa alebo by tu existovala odôvodnená obava z takéhoto negatívneho vplyvu, súd po tomto zistení obligatórne styk maloletého dieťaťa s rodičom obmedzí alebo ho aj zakáže. V preskúmanom prípade má najvyššiu prioritu najlepší záujem mal. detí. Ten vyhodnocuje súd v každej jednotlivej veci osobitne, za pomoci kritérií, demonštratívne vymedzených zákonodarcom v čl. 5 Zákona o rodine.

19. Právo styku rodiča s dieťaťom je právom, ktoré vznikne tomu rodičovi, ktorému nie je dieťa rozhodnutím súdu zverené do jeho osobnej starostlivosti. V tomto smere je potrebné poukázať na čl. 8 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, z ktorého vyplýva pozitívny záväzok štátu chrániť záujmy rodiny a prispievať aktívne k udržiavaniu a obnovovaniu rodinnoprávných väzieb. Vyhliadky na vytvorenie takýchto väzieb sa postupne znižia a napokon zaniknú, ak biologickému rodičovi a dieťaťu nikdy nie je dovolené stýkať sa alebo len zriedka, to znamená, že žiadne prirodzené puto nemá nádej medzi nimi ani vzniknúť. Európsky súd pre ľudské práva opakovane konštatoval, že je v záujme dieťaťa, aby udržiavalo rodinné zväzky s odlúčeným rodičom a aby nebolo odtrhnuté od svojich koreňov (Gorgulu versus Nemecko), resp. že dieťa má právo na to, aby dostalo príležitosť rozvíjať svoj vzťah ku každému z rodičov a prejavíť svoje city skutočne, slobodne, bez akéhokoľvek vonkajšieho tlaku zo strany druhého rodiča (Hansenová versus Turecko).

20. Ak by sa súd mal odkloniť od zásady rovnocennosti postavenia rodičov, musí tak byť učené len z dôvodu porušenia najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa. Za súčasného stavu, pokiaľ súdom nie je

upravený styk a preukázateľne sa styk nerealizuje pre odmietavý postoj maloletých detí, je otec de facto vylúčený z výkonu svojich rodičovských práv a povinností, a aj v prípade jeho záujmu o výchovu detí nemá vytvorený dostatočný časový priestor na budovanie vzájomného citového vzťahu s dcérami.

21. Odvolací súd tak nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie, pokiaľ za zistených podmienok a odmietavého postoja maloletých dcér a zistenej nemožnosti realizácie styku otca s dcérami ponechal styk v podobe bez úpravy styku, keď jednoznačne z výsledkov vykonaného dokazovania vyplynul záver o potrebe autoritatívneho rozhodnutia súdom. Štát má zodpovednosť prostredníctvom svojich orgánov, teda aj prostredníctvom súdu viesť rodičov ku konštruktívnemu riešeniu krízy ich rodiny a k rešpektu k rodičovstvu druhého rodiča. Túto povinnosť však súd prvej inštancie nedodržiaval, pretože svoje rozhodnutie neupravil styk založil fakticky na vyslovenom názore maloletých detí a na verzii druhého z rodičov. Odvolací súd nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie, ktorý tento styk po zistených okolnostiach ponecháva na rozhodnutí dcér a matky, s ktorou žijú v spoločnej domácnosti. Styk otca s maloletými má zásadný význam pre emočné puto medzi nimi a pre ďalší vývoj vzájomného vzťahu. Čím ďalej nebude ich vzájomný kontakt vôbec prebiehať, o to náročnejšie neskôr obnovenie tohto vzťahu. Súd prvej inštancie rezignoval na nájdenie vhodného spôsobu kontaktu otca s dcérami tak, aby boli zachované alebo sanované väzby otec - dieťa.

22. V priebehu konania však dcéra K. nadobudla plnoletosť, z tohto dôvodu nemal odvolací súd inú možnosť ako konanie vo vzťahu k nej zastaviť.

23. Vyhodnocujúc záujem maloletého dieťaťa za dôležité považuje odvolací súd vytvorenie možnosti a potreby sanácie vzťahu medzi otcom a mal. dcérou M.. Odvolací súd nezistil žiadne závažné dôvody, pre ktoré maloletá otca odmieta. Maloletá sa vyrovnáva vo svojom veku s rozpadom rodiny. Rodičia na maloletú M. preniesli časť svojich partnerských konfliktov. Je rovnako možné, že signalizovaný názor dieťaťa vypovedá o tom, že je vystavovaná konfliktu lojality. V najlepšom záujme maloletej rozhodne nie je nestretávať sa so svojím otcom a súd v starostlivosti o maloleté deti nesmie rezignovať na správanie maloletej.

24. Odvolací súd venoval pozornosť názoru maloletej M.. V rozhodovacom procese má názor maloletého dieťaťa významnú úlohu, a jeho názor nemôže ostať nepovšimnutý s prihliadnutím na jeho vek a rozumovú vyspelosť, odrážajúc jeho schopnosť samostatne ho vyjadriť. V konečnom dôsledku však posúdenie záujmu dieťaťa prináleží súdu. Potrebné je zdôrazniť, že názor maloletého dieťaťa nie je pre rozhodnutie súdu jediným kritériom. Úlohou súdu v starostlivosti o maloleté deti je riešiť situáciu komplexným náhľadom, teda aj s ohľadom na ďalšie relevantné zákonom chránené hodnoty a práva všetkých dotknutých osôb a prijať čo najlepšie opatrenie v záujme maloletého dieťaťa. Aj s prihliadnutím na názor maloletej M., ktorá nemá záujem sa s otcom stretávať, je odvolací súd presvedčený, že nejde o tak závažné dôvody, pre ktoré je potrebné vylúčiť otca zo styku s maloletou M.. Rozumová a emocionálna vyspelosť dieťaťa je dôležitá. Potrebné je zdôrazniť, že názor maloletého dieťaťa nie je pre rozhodnutie súdu jediným kritériom. Maloletá prijímala vedome či nevedome názory matky, ktorá otca odmieta. Maloletá má právo na oboch rodičov a odvolací súd je presvedčený, že je potrebné upraviť styk aby nedošlo k pretrhnutiu väzby medzi otcom a maloletou, pretože každé nanútené pretrhnutie väzby môže spôsobiť vážnu traumu v živote maloletej. Ako už bolo konštatované, nie je možné prijať záver z vykonaných dôkazov o tom, aby bol ohrozovaný zdravý vývoj maloletej, pokiaľ súd pristúpi k stanoveniu styku autoritatívnym rozhodnutím.

25. Vzhľadom na zistenia, z ktorých vyplýva dôležitá potreba, aby došlo k revitalizácii vzťahu medzi otcom a dieťaťom, je nevyhnutné zvoliť rozsah styku, aby sa vzťahy s otcom obnovili a aby nedochádzalo k stresom, k záťaži, k negatívnym zážitkom, ktoré môžu na strane maloletej nastať.

26. Odvolací súd pri rozhodovaní o úprave styku má za to, že je potrebné presne stanoviť dobu jeho trvania v podstate v obmedzenom režime len počas nepárneho kalendárneho týždňa od piatku od 17.00 hod. do nedele do 18.00 hod. Je potrebné poznamenať, že súčasná úprava styku má byť len dočasným obmedzením stretávania sa otca s dieťaťom za účelom zabezpečenia obnovenia vzťahu medzi otcom a maloletou, pretože táto potreba vychádza z aktuálneho súčasného stavu, preto odvolací súd neupravoval stretávanie počas sviatkov a prázdnin. Odvolací súd teda nenašiel dôvody pre obmedzenie rodičovského práva otca v tom, aby styk neupravil a takto nastavený styk prihliada na

to, aby otcovi bola daná možnosť tráviť čas s dcérou. Otec má právo na starostlivosť o svoje dieťa a má právo na to, aby mu súd poskytol ochranu jeho rodinného života.

27. Zhrnúc vyššie uvedené pristúpil odvolací súd k zmene zamietavého výroku súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 388 CSP.

28. O nároku na náhradu trov tohto konania odvolací súd rozhodol podľa 396 ods. 2 CSP za použitia ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu nárok.

29. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2007 Z.z.) o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).